

Kontakty z Mediami i
Informacja

Sąd Unii Europejskiej
KOMUNIKAT PRASOWY nr 38/11
Luksemburg, 14 kwietnia 2011 r.

Wyrok w sprawie T-461/07
Visa Europe i Visa International Service / Komisja

Sąd utrzymał grzywnę w wysokości 10,20 miliona EUR nałożoną na Visa za odmowę członkostwa w jej sieci bankowi Morgan Stanley

Decyzją z dnia 3 października 2007 r.¹ Komisja nałożyła na Visa International i Visa Europe, przedsiębiorstwa zarządzające i koordynujące funkcjonowanie międzynarodowej sieci płatności dokonywanych kartami Visa, grzywnę w wysokości 10,20 miliona EUR za ich antykonkurencyjne zachowanie na rynku tzw. „autoryzacji”, czyli rynku, na którym oferowane są na rzecz akceptantów usługi umożliwiające im akceptację transakcji dokonywanych kartami kredytowymi lub debetowymi z odroczonym terminem płatności.

Sporne zachowanie polegało na odmowie, w okresie od marca 2000 r. do września 2006 r., przyjęcia europejskiej filii banku Morgan Stanley do regionu „Unia Europejska” w ramach Visa International, a następnie Visa Europe, z tego powodu, że wówczas własnością banku Morgan Stanley była uznana za konkurenta Visa sieć Discover Card.

We wrześniu 2006 r. między Visa Europe i bankiem Morgan Stanley zostało zawarte porozumienie, na podstawie którego bankowi przyznano członkostwo w sieci. Bank Morgan Stanley w konsekwencji wycofał uprzednio złożoną do Komisji skargę. Komisja, pomimo że zaprzestano naruszenia, nałożyła na Visa International i Visa Europe grzywny, z uwagi na okoliczność, że przedsiębiorstwo było wykluczone z brytyjskiego rynku usług autoryzacji przez sześć i pół roku.

W opinii Komisji, skutkiem spornego zachowania było uniemożliwienie potencjalnemu konkurentowi wejścia na rynek charakteryzujący się wysokim poziomem koncentracji. Komisja oparła się w szczególności na okoliczności, że odmowa bankowi Morgan Stanley nie tylko uniemożliwiła autoryzowanie transakcji dokonywanych kartami Visa, lecz również tych dokonywanych kartami MasterCard, ponieważ akceptanci preferują zawarcie jednej umowy umożliwiającej akceptację całości ich transakcji.

Visa International i Visa Europe zwróciły się następnie do Sądu, tytułem żądania głównego, o stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji oraz, tytułem żądania ewentualnego, o obniżenie lub uchylenie grzywny.

Przede wszystkim, w celu wykazania, że odmowa przyjęcia banku Morgan Stanley w poczet członków sieci nie miała na celu wykluczenia z rynku usług autoryzacji, Visa International i Visa Europe powołały się na okoliczność, że bank Morgan Stanley miał możliwość wejścia na ten rynek poprzez zawarcie „porozumienia frontingowego” z instytucją finansową będącą członkiem Visa, która mogła pełnić funkcje łącznika między siecią a bankiem Morgan Stanley.

Sąd przypomniał, że zawarcie takiego porozumienia stanowi element kontekstu ekonomicznego i prawnego, który w danym przypadku należałoby uwzględnić, gdyby stanowił on realną i konkretną możliwość dla banku Morgan Stanley dla wejścia na rynek właściwy i podjęcia konkurencji z obecnymi tam przedsiębiorstwami. W okolicznościach

¹ Decyzja C(2007)4471 wersja ostateczna z dnia 3 października 2007 r. dotycząca postępowania przewidzianego w art. 81 WE oraz art. 53 porozumienia EOG (Sprawa COMP/D1/37860 – Morgan Stanley przeciwko Visa International i Visa Europe).

niniejszej sprawy Sąd jednak uznał, że Komisja mogła zasadnie odrzucić taką możliwość, zwłaszcza z uwagi na trudność znalezienia partnera frontingowego dla banku Morgan Stanley.

Sąd następnie oddalił argumentację Visa International i Visa Europe opartą na tym, że Komisja niewłaściwie oceniła intensywność rzeczywistej konkurencji panującej na rynku usług autoryzacji.

Sąd podkreślił, po pierwsze, że gdyby pójść śladem takiej argumentacji, to należałoby uzależnić analizę skutków spornego zachowania dla potencjalnej konkurencji od zbadania poziomu konkurencji istniejącej obecnie na rynku właściwym, co jest sprzeczne orzecznictwem, zgodnie z którym badanie warunków konkurencji na danym rynku opiera się nie tylko na rzeczywistej konkurencji między przedsiębiorstwami już obecnymi, lecz także na konkurencji potencjalnej.

Z drugiej strony, zaznaczył on, że struktura rynku właściwego charakteryzowała się wysokim poziomem koncentracji i była w trakcie konsolidacji, ponieważ kilka dużych banków i spółek prowadzących działalność w zakresie przetwarzania danych wykazywało tendencję do przejmowania działalności mniejszych podmiotów świadczących usługi autoryzacji i mających zamiar opuszczenia rynku. W Tym kontekście **Komisja mogła słusznie uznać, że wejście na rynek nowego podmiotu mogłoby zwiększyć konkurencję.**

Wreszcie, badanie zasadności zakwalifikowania banku Morgan Stanley jako potencjalnego konkurenta stanowiło dla Sądu okazję do przypomnienia istotnych kryteriów tej definicji. Jeżeli zamiar przedsiębiorstwa wejścia na rynek ma w danym przypadku znaczenie dla celów zbadania czy może być ono zaliczone do potencjalnych konkurentów na tym rynku, to **zasadniczy czynnik, na którym musi się opierać taka kwalifikacja polega na zdolności absorpcyjnej takiego rynku.** W niniejszej sprawie Sąd doszedł do wniosku, że skoro, z jednej strony, zdolność banku Morgan Stanley do wejścia na rynek właściwy nie jest podważana oraz, z drugiej strony, ewentualność wejścia banku Morgan Stanley na rynek właściwy nie ma charakteru czysto teoretycznego, to Komisja nie naruszyła prawa i nie popełniła błędu w ocenie kwalifikując bank Morgan Stanley jako potencjalnego konkurenta.

Sąd oddalił również całość innych argumentów powołanych przez Visa International i Visa Europe. W konsekwencji, utrzymano grzywnę w wysokości 10,20 milionów EUR nałożoną na przedsiębiorstwa.

UWAGA: Odwołanie od orzeczenia Sądu, ograniczone do kwestii prawnych, może zostać wniesione do Trybunału w terminie dwóch miesięcy od dnia zawiadomienia o tym orzeczeniu.

UWAGA: Celem skargi o stwierdzenie nieważności jest doprowadzenie do uznania za nieważne aktów instytucji Unii, które są sprzeczne z prawem Unii. Państwa członkowskie, instytucje wspólnotowe oraz jednostki mogą, pod pewnymi warunkami, wnieść skargę o stwierdzenie nieważności do Trybunału Sprawiedliwości lub Sądu. Jeżeli skarga jest zasadna, stwierdza się nieważność aktu. Instytucja, której to dotyczy, powinna zarządzić ewentualnej próżni prawnej spowodowanej nieważnością tego aktu.

Dokument nieoficjalny, sporządzony na użytek mediów, który nie wiąże Sądu.

[Pełny tekst](#) wyroku jest publikowany na stronie internetowej CURIA w dniu ogłoszenia

Osoba odpowiedzialna za kontakty z mediami: Ireneusz Kolowca ☎ (+352) 4303 2793